

Böszörményi Gyula: Ambrózy báró esetei I – IV.

Könyvajánló

Böszörményi Gyula magyar író és újságíró. Kétéves korában izomsorvadásos betegség támadta meg. Ennek következtében súlyos mozgássérült lett, tolószékbe kényszerült. Mivel családja is széthullott körülötte, egészségügyi gyermekotthonba került. Tizenévesen kezdett el írni. A 80-as évektől cikkei, glosszái és novellái jelentek meg az Élet és Irodalom, Emberhalász, Debreceni Napló, Magyar Ifjúság, Ifjúsági Magazin és más folyóiratok hasábjain. A Gergő és az álomfogók című meseregényével lett országosan ismert 2002-ben. Manapság egyre nagyobb ismertségnek örvend, amit a legújabb könyvsorozatának az Ambrózy báró eseteinek köszönhet. A sorozat első kötete a Leányrablás Budapesten 2014-ben a Könyvmolyképző Kiadó gondozásában jelent meg. Az olvasó megismerheti a századfordulós budapesti életet, megtudhatja milyen lehetett akkor bárónak, bárónénak, polgárnak, cselédnek, bűnözőnek vagy éppen prostituátnak lenni. Egy komplex, valós képet kap társadalomról, illemről és a mindennapi életéről. Amellett, hogy korhű, a sorozat rendkívül izgalmas is. Annyi rejtély meg fordulat van benne, hogy az olvasó nem győzősodálkozni.

Az író nyilatkozata a sorozatról:

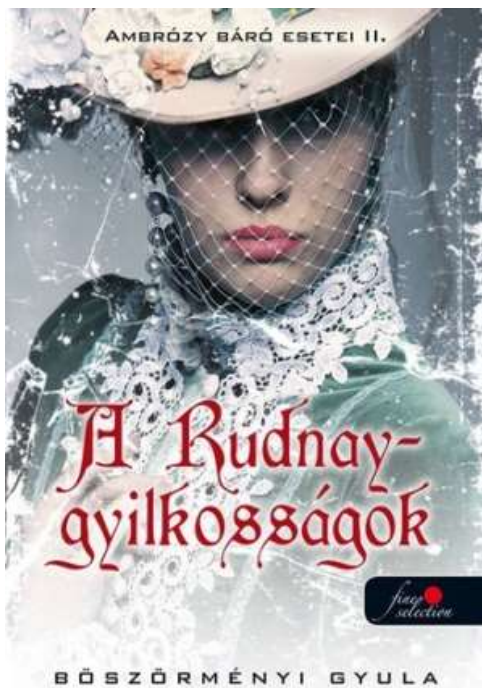
„Első pillanattól fogva tudtam, hogy nem elégszem meg a felszínes történetmeséléssel. Ha a századforduló korába utazom, akkor tényleg legyek ott, vagyis a legapróbb mellékszereplők sem lehetnek mások, csakis valóban élt emberek. Persze vannak kivételek, vagy mert nem találtam olyan alakot, aki nekem kellett, vagy mert a figura olyan szélsőségesen rossz, hogy annak vétkeit nem akartam rákenni egykor élt, ártatlan emberekre. A történelmi, társadalmi valóság-fikció összekeverése tehát nagyon is tudatos munkafolyamat volt. Természetesen mindehhez a „társasjátékhoz” rengeteg kutatás szükséges, főleg, ha a századfordulós Budapestről van szó. Kitalálhattam volna korabeli reklámokat, de én eredetieket akartam használni. Írhattam volna úgy az Ambrózy-történeteket, hogy nem törődöm a kor apró tényeivel, pl. azzal, hogy mi mennyibe került, mit viseltek a hölgyek, miből állt egy úriember ruhatára, vajon 1900-ban mennyibe kerülhetett a belvárosi cukrászdákban egy bögre habos kakaó stb. Csakhogy akkor hiteltelenné vált volna a történet! Szerencsére az internet és a jó könyvtárak korában már szinte minden adat elérhető. Ami pedig a korabeli nyelvet illeti, ahhoz könnyű hozzáférni. A titok: korabeli újságokat és írókat kell olvasni! Mikszáth, Móricz, Kosztolányi és kortársaik gyönyörű szavakat használtak. „

Böszörményi Gyula: Leányrablás Budapesten (I.)

Budapest, 1896. A város a millenniumi ünnepségek lázában ég. A békebeli Monarchia minden zugából tízezerszám tódulnak az emberek, hogy megcsodálják az ezeréves Magyarország egybehordott kincseit. Köztük van a Marosvásárhelyről érkezett, 16 éves Hangay Emma kisasszony is, akinek a rendezvények második napján nyoma vész. Négy évvel később titokzatos távirat érkezik az azóta is gyászoló, idős édesapa, Hangay Árpád címére: a különös üzenetet Emma, a rég halottnak hitt lány küldte! Az ekkor 17 éves Mili kisasszony, Emma húga azonnal a fővárosba utazik, hogy nővére keresésére induljon. A talpraesett, éles eszű lány nem sejtí, hogy midőn felszáll a vonatra,

rémálmokhoz hasonló kalandok sora veszi kezdetét, melyek kibogozásában egyetlen támasza a jó hírű, ám igen zord természetű mesterdetektív, Ambrózy Richárd báró lesz.

Bősziorményi Gyula: A Rudnay-gyilkosságok (II.)

1900 ősze. Budapest székesfőváros a perzsa sah látogatására készül. A titokzatos keleti uralkodó teljes udvarházával egyetemben járja be Európát, mindenhol rendkívüli érdeklődést, sőt rajongást váltva ki. Rudnay Béla rendőrfőkapitányt azonban egészen más nyomasztja: számos olyan gyilkossági ügy aktája hever az asztalán, amit a legkiválóbb detektívjei sem voltak képesek felderíteni. Vajon a ferencvárosi szatócs miért ölte meg a Bécsből öngyilkossági szándékkal Budapestre érkező festőt – a frissen alkalmazott cselédlány miért mérgezte meg úrnője édesanyját, akit addig sohasem látott – a hamburgi kémiaatanár miért utazott Triesztbe, hogy ott a vonaton lelőjön egy általa

sohasem látott, tízéves kisfiút? A minden lében kanál Hangay Mili kisasszony és az ő morc bárója nyomozásba kezd, nem tudván, hogy életük máris veszélyben forog.

Bősziorményi Gyula: Beretva és tör (2.5)

1900 verőfényes őszen Budapest székesfővárosa a mesés Perzsia uralkodóját látja vendégül. Muzaffer ed-din Qajar egész udvartartásával utazgat Európában, két marokkal szórva a pénzt és a kitüntetésekkel. A magyar fővárosban négy kellemes napot szándékozik tölteni, amiről a sajtó részletesen be is számol, ám még a szemfüles firkászok sem találnak magyarázatot néhány érthetetlen történésre. Vajon a perzsa uralkodó Budapestre érkezvén miért azt tartja a legsürgetőbbnek, hogy fehérneműt vásároljon? Mi oka lemondani első napján szinte minden programját, és elzárkózni attól, hogy az ország legfőbb méltóságaival találkozzék? Rudnay Béla rendőrfőkapitány vajon miért zárja le légmentesen a Hungária nagyszállót, ahol a sah és kísérete lakik, és mi lehet a magyarázata annak, hogy a személyzet kísértetjárásról pusmog?

Bösörményi Gyula: Ármány és kézfogó (III.)

"A naptár 1900-ról lassanként 1901-re vált, miként a négy esztendővel korábban elrabolt Hangay Emma ügye is hátborzongató fordulatot vesz. Ambrózy báró, az Osztrák-Magyar Monarchia első magán detektívje és hű segítőtársa, Mili kisasszony új nyomra lel, ám az ösvény, melyre ezáltal lépnek, sokkal tükésebb, nyaktörőbb és veszélyesebb, mint azt bármelyikük is sejtene. Vajon a morc báró miért válik egyre titokzatosabbá, sőt, kegyetlenné és gonosszá azokkal szemben, akik szeretik, s hogyan lesz képes mindezt Mili kisasszony elviselni? Mit rejt a Magyar utcai ház, miért lop lovat Mück Márka, kinek vall szerelmet Tarján Vili, és hány holttest kell még ahhoz, hogy a háttérben működő gonosztevők nehéz vasba veressenek?"

Bösörményi Gyula: Bitó és borostyán (3.5)

1900. december 10., este. A Keleti indóházból útra kel az 502-es Budapest–Predeal–Bukarest vonalon közlekedő éjszakai járat, hálókocsijában a híres magánzó detektív, Ambrózy báró tanítványával, Hangay Mili kisasszonnyal, akit szigorú mestere épp száműzetésre ítelt a székesfővárosból. A fényűző, első osztályú kocsikban csupa előkelő, jómódú, kiváló modorú hölgy és úr utazik, akik legrémesebb álmaikban sem gondolnák, hogy mire megérkeznek, az egész Monarchiában csak úgy emlegetik majd az 502-es járatot, mint „a fagyos éjszakában száguldó véres szerelvényt”.

Bösörményi Gyula: Nász és téboly (IV.)

1894 kora tavaszán a fiatal Ambrózy Richárd báró elveszítette bal karját, és vele lelkének azon részét is, mely gyöngéd érzelmekre tette képessé. Ama borzalmas éjszaka hét esztendővel később még mindig sötét árnyat vet az Osztrák-Magyar Monarchia legismertebb magánzó detektívjének életére, és ha ez még nem volna elég, a múlt kísértetei ismét felbukkannak. 1901-ben Ambrózy báró nősülni készül, ám az oltárhoz vezető utat hátborzongató gyilkosságok sora szegélyezi. Vajon képes lesz-e Mili kisasszony, a detektív hű társa és tanítványa egyszerre megküzdeni a régmúlt és a jelen szörnyetegeivel?